

# ПРОТОКОЛ

№ 1937

гр. София, 21.04.2023 г.

**СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 14 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

при участието на секретаря Таня Т. Митова  
и прокурора Г. П. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Ралица Манолова Частно наказателно дело № 20231100201436 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:20 часа се явиха:

Лишеният от свобода М. Р. /M.R./ – се явява лично, доведен от затвора – гр. София и с упълномощения си защитник адв. Д..

За Началника на затвора – София, в залата се явява инспектор С. М..

ИНСПЕКТОР М. – Представям и моля да приемете 1 бр. заповед, с която съм упълномощен от Началника на СЦЗ да участвам в настоящото производство.

Не се явява преводач от български език на македонски и обратно.

**СЪДЪТ ДОКЛАДВА**, че към днешна дата, въпреки положените усилия от деловодителя на 14 състав и на секретаря, не е осигурен преводач от български език на македонски език и обратно.

Предвид обстоятелство, че още в първото съдебно заседание лишеният от свобода Р. заяви пред съда, че владее български език, разбира всичко, което се говори в залата и не желае преводач, и въпреки заявеното от неговия защитник, **СЪДЪТ** отправя отново запитване към лишеният от свобода Р. по отношение степента на владеене от негова страна на български език.

**ЛИШЕНИЙТ ОТ СВОБОДА Р.** – Разбирам това, което се говори в залата, нямам нужда от преводач.

Адв Д. – Считам, преценката на М. Р. достатъчно надежда по отношение на това дали той може да разбере смисъла на казаното в съдебна зала, доверявам се на тази преценка и считам, че и съдът би могъл да се довери.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че след като осъденото лице категорично заяви, че не желае преводач, както и ние се уверихме в залата добре говори български език, считам, че не следва да се назначава преводач. Още повече, че лицето е осигурено правно и юридически чрез защитникът му, поради което считам, че няма пречка да се даде ход на делото.

ИНСПЕКТОР М. - Не намирам, че съществуват пречки за разглеждане на делото в днешното съдебното заседание и не се налага назначаването на преводач.

СЪДЪТ, след като съобрази заявеното от лишения от свобода Р., намери, че не следва на същият да бъде назначаван преводач от български език на македонски език и обратно, но същото така обръща внимание на лишения от свобода Р. незабавно да уведоми съда, в случай, че по време на съдебното заседание установи, че не разбира дори и част от казаното в съдебната зала.

ЛИШЕНИЙТ ОТ СВОБОДА Р. – Да, ще ви уведомя, в случай, че не разбере за какво става въпроси.

ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото, няма пречка.

ИНСПЕКТОР М. – Да се даде ход на делото.

Адв. Д. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Самоличност на осъденото лице:

М. Р. /M.R./ – роден на \*\*\*\*\* г. в гр. Велес, Република Северна Македония, македонец, гражданин на Република Северна Македония, със средно образование, женен, осъждан в България.

На лишения от свобода се разясниха правата в настоящото производство.

ЛИШЕНИЙТ ОТ СВОБОДА Р. – Разбрах, правата си. Нямам искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам искания за отводи на съдебния състав. Нямам бележки по реда на провеждане на съдебното следствие.

ИНСПЕКТОР М. – Нямам искания за отводи.

Адв. Д. – Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило предложение от ст. комисар В..К. - Началник на затвора – гр. София.

ИНСПЕКТОР М. – Поддържам изцяло предложението на Началника на затвора – София. Нямам други искания за събиране на доказателства.

ПРОКУРОРЪТ - Поддържам предложението, като законосъобразно и обосновано, доводите си за това ще изложи в ход по същество. Доказателствени искания нямам.

Адв. Д. – Моля, да бъде призован началника на охраната, който отговаря за конвоирането на моя подзащитен в Съдебната палата, както и да донесе със себе си документите, които съпровождат конвоираното лице, а именно - заповед, книга за конвоиране, каквито документи има при него по поповд конвоирането на моя подзащитен.

Това доказателствено искане е във връзка с твърдението в направеното предложение за това, че има данни за моя подзащитен, че готви бягство. Тъй като предложението не е подкрепено с нито едно доказателство, аз моля да ни дадете възможност, както във всяко едно наказателно производство да събираме доказателства, по посока доказването на нашата теза, а именно, че такова нещо няма и доказателства за готвено бягство или намерение дори за готвене на бягство от страна на моя подзащитен и не е имало. Това, че в някакво писмо съществува някакво твърдение.

С това искане ще се удостовери дали за моя подзащитен е отбелязано в заповедта за конвоиране, че той е лице, за което се предвижда особен начин на охрана, че е опасно за бягство или че е особено опасно за бягство. Това има значение за нас, независимо от твърденията на затворническата администрация, че нямало било значение, разбира се че има значение. Как една мая ще има значение за наказването му дисциплинарно и след това, това наказание ще служи като основание за предложението направено пред Вас. А дали е опасен за бягство, което се удостоверява ето по този начин, в официален документ, няма да има значение, разбира се, че има значение. Моля да ни дадете възможност да съберем това доказателство. То е налично, не се намира някъде другаде, може да бъде доставено буквално в момента.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че не следва да бъде допуснат в качеството на свидетел Началникът на Областна служба „Изпълнение на наказанията“ или по-точно Служба „Охрана“, тъй като предложението касае постъпили данни за бягство от Затворническо общежитие от открит тип „Казичене“, където осъдените лица се намират при полусвободен режим на изтърпяване на наказание, а не когато лицето е в строго контролирана среда при конвоирането му.

По отношение на документите, които посочи защитата, оставам на съда да прецени дали същите са относими към предмета на делото, с оглед изложеното от мен становище по отношение намерението за бягство на осъденото лице.

ИНСПЕКТОР М. - Намирам да отбележа, че призоваването на Началника на охраната няма нито пряка, нито косвена връзка с настоящото съдебно заседание и че не би следвало да го призовавате.

Опасни за бягство или особено опасни за бягство лица при конвоиране са лица осъдени или с не влязла в сила присъда по време на предварително производство, които са с лоши характеристични данни – агресивно поведение, лица на които е повдигнато обвинение по тежки членове – 115, 116, лица осъдени по чл. 321 от НК.

В часния случай не намират такива основания да бъде маркиран опасен за бягство или особено опасен за бягство.

Това, което твърди защитникът на лицето е несъстоятелно.

ЛИШЕНИЙТ ОТ СВОБОДА Р. – Поддържам искането на своя защитник за събиране на посочените от него доказателства.

СЪДЪТ, след като изслуша страните, намери, че следва да остави без уважение искането на защитата за допускането в качеството на свидетел на Началника на ГД“ИН“, както и да бъдат изискани документите, изготвени във връзка с конвоирането на лишения от свобода Р., тъй като същите са неотнормирани към предмета на делото.

Настоящото производство е образувано по предложение на затворническата администрация за преместването на лишения от свобода Р. от затворническо общежитие от открит тип за доизтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип, поради постъпили данни за подготвяне от страна на лишения от свобода Р. на бягство по време на изпълнение на трудовите му задължения или по време на престоя ми в затворническо общежитие от открит тип.

Нито в предложението, нито по делото се съдържат доказателства или се правят твърдения, че лишеният от свобода подготвя или пък има възможностите да осъществи бягство, докато търпи наказание „Лишаване от

свобода“ в затвор или затворническо общежитие от закрит тип, както и по време на конвоирането му до Съдебната палата или до други институции.

Предвид всичко изложено, СЪДЪТ намери фактите и обстоятелства, установяването на които се цели от страна на защитата, за неотнормими към предмета на делото, поради което

**СЪДЪТ**

**ОПРЕДЕЛИ**

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на защитата за събиране на горепосочените доказателства.

**ПРОКУРОРЪТ** – Нямам доказателствени искания.

**ИНСПЕКТОР М.** – Нямам доказателствени искания.

**Адв. ДРАГАРОВА** – Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ, като съобрази становищата на страните и като намери делото за изяснено от фактическа страна,

**ОПРЕДЕЛИ**

**ПРИЕМА** и **ПРИЛАГА** представените с предложението на Началника на затвора – гр. София писмени доказателства, както и допълнителното изисканите от съда такива.

**ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО**  
**ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО**

**ИНСПЕКТОР М.** – Моля, да уважите предложението на стр.комисар В.К. – Началник на затвора – гр. София, с оглед прилагането на мярката по чл.64а, ал.2 от ЗИНЗС, вр. с чл. 64а, ал.1, т.1 и т.4 от ЗИНЗС, спрямо лицето М. Р., поснастоящем изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в ЗООТ „Казичене“.

По приложените доказателства в настоящото дело е налице информация, постъпила по служебен път от правоохранителните органи ГД „Национална полиция“, заведни в секретно деловодство на затвора – гр. София, с налични данни за подготвяно бягство на лицето от местата за лишаване от свобода и необходимостта във връзка с това, той да смени адреса на пребиваване в затвора – гр. София или в ЗО „Кремиковци“ закрит тип, с оглед продължаване и постигане целите на наказанието.

**ПРОКУРОРЪТ** - Считам, че така изготвеното предложение по реда на чл. 64а, ал.2 от ЗИНЗС е основателно и следва да бъде уважено, като мотивите ми за това са следните:

От приложените към делото писмени доказателства, приобщени в днешното съдебно заседание е видно, че лишеният от свобода М. Р. е роден на \*\*\*\*\* г. в гр. Велес, Република Северна Македония е постъпил в затвора

– гр. София на 03.05.2022 г. за изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 3 години, при първоначално общ режим на изтърпяване за извършено тежко умишлено престъпление по чл. 242, ал.2 от НК, а именно за трафик на наркотични вещества.

На основание чл. 59 от НК, съдът е зачел задържането на лицето, считано от 17.11.2021 г. до 27.06.2022 г.

При постъпване в пенитенциарното заведение оценката на риска от рецидив е била в ниските стойности, а именно 23 точки. Ясно е изразено дефицита на лице в зоната на нуждите, а именно в уменията за мислене.

Рискът от вреди към обществото обаче, е в средния размер.

Р. на този етап не е наказван, но спрямо него е образувана дисциплинарна преписка с изх. № 234/30.01.2023 г. за опит за внасяне на неразрешена вещ в пределите на ЗООТ „Казичене“.

Лицето е награждавано еднократно със Заповед № 97/10.08.2022 г. с „писмена похвала“.

От обстоятелствената част на изготвеното предложение по чл. 64а от ЗИНЗС, е видно, че в секретното деловодство на затвора – София е постъпило писмо, от което се установява, че са налице оперативни данни за подготвено бягство от страна на М. Р. от територията на ЗО „Казичене“, поради което същият е преместен в условията на закрит тип, до произнасянето на съда по предложението.

Инициаторът на сигнала е съответната оперативна служба към ГД „Национална полиция“, която упражнява надзор върху местата за лишаване от свобода на територията на Р. България.

Изведен от горното намирам, че очевидно на този етап наказанието не е изиграло своя възпиращ ефект върху осъденото лице, както и намирам, че са налице непоколебими данни, че същият подготвя бягство от територията на ЗО „Казичене“.

Предвид горното, намирам, че са налице материалните правни предпоставки на разпоредбата на чл.64а, ал.1, т.2 от ЗИНЗС, а именно за преместване на осъденото лице от затворническото общежитие от открит тип в затворническо общежитие от закрит тип, с оглед постигане в пълен обем на целите на наказанието, обективирани в разпоредбата на чл. 36, ал.1 от НК.

Предвид горното, моля да уважите предложението на Началника на затвора – гр. София.

Адв. Д. – В случай, че председателят на съда е преценил, че настоящото производство следва да бъде образувано по предложението на Началника на затвора – гр. София по реда на чл. 64, буква „а“ от ЗИНЗС, постъпило в СГС на 08.03.2023 г. и да бъде разгледано по същество, аз считам следното:

На първо място, производството в този вид е недопустимо, тъй като поради това, че предложението от Началника на затвора – гр. София е постъпило на 08.03.2023 г. в СГС, а е предхождано от постъпването на

07.03.2023 г. в 16:21 ч. по електронен път на друг документ, касаещ този предмет и същите страни, представляващ жалба, обосноваваща липсата на правни и фактически основания на процедурата по чл. 64, буква „а“ от ЗИНЗС срещу М. Р.. Тази жалба не е получила входящ номер на 07.03.2023 г., не е получила входящ номер и на следващия ден, т.е. на 08.03.2023 г. до обяд и не е заведена в азбучника и деловодството съответно на съда.

На следващия ден 08.03.2023 г., след като поцесуалният представител се увери, че това не е направено, отново пусна същата жалба на хартиен носител в деловодството на СГС и вече е получила входящ номер № 268081.

Предложението на Началника на затвора – гр. София постъпва на 08.03.2023 г. с входящ № 21707. Очевидно от електронното деловодство на СГС са известили ответника за постъпилата на 07.03.2023 г. жалба, както и за нейното съдържание, което е в нарушение на НПК и на Правилника на администрацията на съдилищата. Първо ответникът, а после председателят на съда, който следва да образува делото. В този ред е станало уведомяването, а редът е обратния.

Казаното до тук обосновава факта, че това дело е следвало да бъде образувано по инициатива на ГД“ИН“ и Началника на затвора чрез предложението по чл. 64, буква „а“, ал.2 от ЗИНЗС, в действителност не е било така образувано.

Видно от безспорното доказателство, каквото е справката налична между кориците по делото и постъпила по електронен път жалба, от името на Р. на 07.03.2023 г. в 16:21 ч., не получила и до този момент вход номер. Това е ярка демонстрация на пряка комуникация и намеса във функциите на съда от изпълнителната власт и намеса в работата на съда, при което е нарушен принципът на случайното разпределение на делата и което е в грубо нарушение на Конституция на Р. България, на Закона за съдебната власт, това са чл.405, ал.1, както и НК – чл.296, ал.1.

За горното, моля, представителят на прокуратурата да се самосезира.

На следващо място, от материалите по преписката и представените по делото писмени доказателства е видно, че те не са заверени надлежно, но и не са изготвени надлежно. Само на един единствен документ от тях има реквизитите по издаване, регистриране и датиране. На всичките липсват всички реквизити, включително мястото на издаване, поради това аз твърдя, че издадените документи не могат да послужат като надлежни доказателства и не могат абсолютно нищо да докажат.

Липсват и визираните в Специалния закон предпоставки, а именно – издадената за преместването от Началника на затвора Заповед № 4 от 28.02.2023 г. – Началника на затвора – София - ст. комисар В..К., връчена на същата дата – 28.02.2023 г. е издадена, с оглед разпоредбата на чл. 64 буква „а“, ал.4 от ЗИНЗС, но без да е спазено императивно указаното в закона. А именно, че ал.4 - след изготвяне на предложението началника на затвора може да разпорежи преместване на осъдения в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип до произнасянето на съда. Т.е. не е спазено, изискването тази заповед да бъде издадена след предложението. То е

издадено на 08.03.2023 г., а заповедта е издадена на 28.02.2023 г. Всъщност предложението е следвало да бъде издадено преди преместването. Разбрахме, че преместването е станало на 28.02.2023 г. Очевидно и заповедта за преместване е издадена не в изискуемия времеви период от закона, което представлява съществено нарушение на закона и като такова е нарушено и правото на защита. Тази заповед следва да бъде прогласена за нищожна, предвид правомощията на съда за извършването на т.н. вторичен контрол за законосъобразност, за което молим съда да се произнесе.

На следващо място, за осъществяването на преместването не са налице и материалните предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 64, буква "а", ал.2, точки от 1 до 4, които визират преместването на лишен от свобода от затворническо общежитие от открит тип в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип. А именно - т.1 - да е налице грубо или системно нарушаване, т.е. лишените от свобода да нарушават установения ред.

Единственото наказание наложено на М. Р., е наложено на 10.03.2023 г. Това касае поведението и преценката на поведението на моя подзащитен. Това наказание, наложено на 10.03.2023 г. е наложено след предложението, което е на 08.03.2023 г. и след преместването, и представлява най-лекото от дисциплинарните такива, предвидени в чл. 101, т.2 от ЗИНЗС – „извънредно дежурство по поддръжка на чистотата и хигиената за срок до 7 дни“, а не е по чл. 100, ал.2, т.8 от ЗИНЗС, която визира внасянето на оръжия, вещи, служещи за бягство и подготовка на бягство, какво се твърди за моя подзащитен. Ето защо, има основание да анализирам наложеното наказание, да го споменавам.

От започнатата от ИСДВР А. дисциплинарна преписка на 24.02.2023 г. е видно, че той сочи за основание опит за внасяне на територията на „Казичене“ на неразрешени вещи, а именно кубче мая и следва да бъде пояснено, че М. Р. е бил готвач, това му е била работата. За да може да си върши работа в кухнята, където е работил, той е приготвял продукти за закуска, който се правят с мая и тази мая трябва да втаса предварително, преди да започнат да бъдат приготвяни закуските рано сутринта. Следва да бъде пояснено още и че на чужди граждани, какъвто е М. Р. не се предоставя работа извън пределите на затворническото общежитие от открит тип на външни обекти. В такъв случай, щом М. на работил на вътрешен обект, на какъвто е работил, няма как да е внесъл отвън някаква вещ.

Така също, на чужденците лишени от свобода не са разрешени отпуски, лек режим, нито пребиваване в затворнически общежития от закрит тип. Въпреки това обаче, направените предложения и по-точно, направените доклади към предложението визират предложение от докладващите, че М. Р. можел да бъде настанен в затворническо общежитие от закрит тип.

Инспектор СДВР - А. сочи в доклада си, че може и е предвиждал спрямо Р. да образува производство по реда на чл. чл. 64, буква „а“, ал.1, т.1 от ЗИНЗС за грубо и системно нарушаване на определения ред и да бъде преместен в затворническо общежитие от закрит, заради постъпило писмо в секретно деловодство на ГД"ИН" в затвора - София и очевидно лицето А. е



водено не от познаване на наказателно правната и изпълнително наказателната практика и теория при твърде фриволю прилагане на санкционните практики, несъответстващи на фактическото положение, което прави отразеното в доклада му становище ненадежно, като преценка на действителността, но очевидно говори и за некомпетентно мнение, на което не следва да се даде вяра, дори докладите да сочат грубо нарушение, те трябва да сочат и доказателства за това.

В доклада на А. обаче, не се сочат такива доказателства. Видно и от доклада на Началника на ЗООТ „Казичене“, възпроизвел в своя доклад, този на А., с добавката, че Р. е награждаван и предлага производство по реда на чл. 64, буква „а“, ал.1 т.1 от ЗИНЗС за грубо и системно нарушаване на определения ред, като в неговия доклад също липсват мотиви, липсват и факти, липсват и доказателства, обосноваващи твърденията на двамата и А. и Драганов. Отново се сочи писмото на ГД“НП“.

На следващо място, е становището на Началник сектор „СДВР“ - Д.Г., което не се отличава от двете цитирани по-горе становища, по липсата на доказателства, по липсата на мотиви, по липсата на аргументи, а също така се преповтаря писмо от ГД“НП“, като тук се сочи, че Р. не е награждаван, а видно от досието му, това не е вярно, не отговаря на истината.

Считам, че представителят на прокуратурата следва да се самосезира и за тези твърдения, неотговарящи на истината и въвеждащи съда в заблуждение, с което се постига и вреда върху правния статус на М. Р..

Така също, следва да се посочи, че в доклада на Д.Г. се появява и твърдение, неподкрепено с никакви доказателства за грубо и системно нарушаване на реда и в добавка, данни за непредсказуемост в поведението, което също не е подкрепено с никакви факти и обстоятелства от действителността и от което тя все пак прави извод, аз не бих го нарекла обоснован, защото той не е, та извода за риск при смекчен режим, без да сочи кои и колко прояви са довели до този извод и какви са доказателствата за такива твърдения. Липсата на дата на съставяне, на дата и печат на извеждане и всички други реквизити, които са изискуеми важи, включително и за този доклад, към който разбира се липсват и доказателства за груби и системни нарушения и за отрицателно влияние върху когото и да било. Затова и този доклад и становище не могат да служат нито за доказателства, нито за абсолютно нищо.

Докладът на зам.-началника по режимно-охранителната дейност, каквото е изискването по чл. 62, ал.2 на ЗИНЗС е изготвено от зам.-началник по режимно-надзорно охранителната дейност, която длъжност всъщност е различна от тази на зам.-началника по режимно-охранителната дейност, а именно от длъжността, изискуема по реда на чл. 62, ал.2 от ЗИНЗС. Т.е. твърдя, че този доклад е съставен от ненадлежно лице, което очевидно е и некомпетентно да го състави. Липсата на дата, място, деловодни реквизити, дата на издаване, място на издаване и деловодни реквизити, всички деловодни реквизити, също е сериозен недостатък, опорочаващ достоверността на този доклад.

Оспорваме неговата способност да играе роля на доказателство или на каквото и да било, дори и за информация.

В този доклад, освен липсата на реквизити, липсват още и доказателства, че поведението на моя подзащитен по някакъв начин нарушава реда или закона, реда в мястото за изтърпяване на наказанието или пък закона. Въпреки това, този докладващ дава друго предложение, а именно по чл 42а, ал.1, т.2 - данни за подготвяне на бягство или друго престъпление, като сочи дисциплинарната преписка за внасяне на неразрешени вещи. Т.е. той също не подкрепя своето твърдение за бягство с доказателства за такова и сочи писмото от ГД“НП“.

Доказателства липсват и за това, считам, че те са само едни словестни конструкции, изпразнени от съдържание поради това, че не подкрепени с нито едно доказателство.

Твърди се още, че М. Р. не е награждаван в този доклад и отново призовавам представителят на прокуратурата да се самосезира затова, че докладващите подават неверни информации и информации не отогавярици на обективната истина, което би въвело съда в заблуждение.

Така също, в доклада се сочи и още, че писмото от ГД“НП“ е относно мотивация на осъденото лице за планиране на бягство от затворническото общежитие от открит, което било достатъчна предпоставка за производство по чл. 64а, ал.1, т.2 т. от ЗИНЗС. Посоченото не е дори предположение, още по-малко обосновано, а е една инсинуация и в подкрепа на казаното ще посоча, че в резултат от така нареченото писмо с оперативни данни не е произтекло нито досъдебно производство, нито прокурорска преписка, нито съдебно производство. Това писмо единствено може да послужи като достоверна информация, че някой пише доноси безнаказано, а най-вече по поръчка, след като се цитира: „за целите на настоящото производство по реда на чл. 64, буква „а“от ЗИНЗС“.

Началникът на затвора – София, счита че основанието следва да бъде по чл. 64а, ал.1, т.1, т.4, вр. чл. 64, ал.2 от ЗИНЗС за подготовка на бягство, което било доказателство, това е следващ по ред извод, от несъществуващи факти и обстоятелства, но от тяхната липса също се правят следните изводи: - това било доказателство, че лишеният от свобода Р. не си е взел поука от миналото поведение, че това е риск за последващи нарушения на ЗИНЗС, при условие, че същият е ненаказван, работещ, само с 23 рискови точки и е многократно награждаван.

На следващо място, ще поставя липсата и на следващата предпоставка и доказателства, най-вече в нея, визирани в разпоредбата на чл. 64, б.“а“, т.2, а именно - да са налице данни за подготвяне на бягство или друго престъпление.

На М. Р. не е наложено наказание по реда на чл. 100, ал.2, т.8, цитирам, това е ЗИНЗС: „опит за внасяне в затвора, в поправителния дом или в затворническото общенитие на оръжие, наркотични вещества или други вещи, които могат да послужат за бягство или нападение“.

След като няма нито едно доказателство за такива обстоятелства, а

всичко стои на предположение и никакви данни, за които по делото не бяха приведени доказателства, а само че е имало такова писмо и е било толкова тайно, че дори съдът не може да има достъп до съдържанието му. Всички тези твърдения не подкрепени с нито едно надлежно доказателство се опровергават и от действията на затворническата администрация, включително и на ГД „Охрана“, които следваше, ако имаше такива опасности да разпоредят конвоирането с пранги, със специален носилен колан и вериги към белезниците и особено усилена охрана от жандармерия или специални части, въоръжени с така наречените пушки, помпи, съответното защитно облекло, ако съществуваше действителна опасност. Но очевидно такава не е съществувала, не съществува и в момента, защото видяхме как беше конвоиран, включително и в това съдебно заседание моят подзащитен, само с белезници и с абсолютно никакви други специални охранителни мерки, които да подсказват, че за него съществува опасност от бягство.

И не само това, мен ме озадачи защо прокуратурата, а и затворническата администрация отказа, счете за недопустимо събирането на исканото от нас доказателство да бъде извикан като свидетел началника на охраната, която отговаря за конвоирането на моя подзащитен и да се запознаем със заповедта за конвоирането. Оттам можехме да разберем, защото в този тип заповеди има специална графа, в която е отбелязано дали конвоираното лице е опасно за бягство или особено опасно за бягство. Това, разбира се има значение, защото само с твърдения началника на затвора смята да премести противозаконно моят подзащитен, без да са налице никакви данни, само по никакви твърдения, не потвърдени, не развили се в съдебни или никакви други прозводства от наказателен тип, което просто е недопустимо. Именно за това аз исках събирането на такива доказателства, то е важно, то е относимо и то сочи, че за моя подзащитен такава опасност в действителност никога не е съществувала, а твърденията, т.н. данни от някакво писмо са абсолютно изолирано явление. Всъщност, че именно такава е положението се потвърди и от думите на представителя на затворническата администрация, че нямало никакво значение това, че е отбелязано особено опасен за бягство или опасен за бягство. В крайна сметка какво има значение при поддържането на предложение за преместване по реда на чл. 64, б. „а“, фактите и доказателствата или никакви приказки? И така при опит, подготовка или признаци за бягство, моят подзащитен досега следваше да бъде разпитан поне веднъж за тези вече повече от 3 месеца от отстраняването му от работа, уж били възникнали такива данни, от когато всъщност са започнали напълно необоснованите и неоснователни действия срещу него от страна на затворническата администрация по реда на чл. 64, б. „а“ от ЗИНЗС.

На следващо място, ще посоча и предпоследната предпоставка, която се сочи в чл. 64, б. „а“ от ЗИНЗС, а именно системно отклоняване от работа.

Моят подзащитен е бил освободен от работа без мотив, всъщност не е получил и заповед за освобождаване от работа, която е редно да получи и това му е попречило дори да си защити правата. Но не е имало нито едно оплакване от работата му или от дисциплината му на работното място, така и в спалните и общи помещения. Напротив, той е бил награждаван за добро

поведение и старание в изпълнението на възложените му задачи.

След настаняването му в кухнята на ЗООТ „Казичене“, той е бил изискан да работи в столовата на надзирателите, т.е. на надзорно охранителния състав, което е бунгало, ползвано като такова, извън периметъра на общежитията, където ако е имало опит за бягство или дори само подозрения, той изобщо е нямало да бъде поканен да работи или пък в момента, в който са възникнали е щял да спре да работи.

В тази връзка, има една друга история на негов сънародник от Македония, който не се е завърнал от отпуск, но моят подзащитен нито е живял в едно помещение с него, нито е работил с него, нито са имали приятелски или близки отношения и дори не е разпитван във връзка с бягството на сънародника си.

На четвърто място, стои предпоставката да влияе отрицателно върху останалите. Нито едно доказателство не е приведено в този смисъл, въпреки, че намираме подобни твърдения в някои от докладите. Очевидно дори само разнобоят в преценките на затворническата администрация е достатъчен, за да се счита, че тяхната преценка за поведението и правния статут на моя подзащитен, техните оценки не са надеждни и не би следвало те да служат за основание да се преценява дали е основателно предложението на началника на затвора.

Уважаема г-жо председател, аз моля, да съобразите преди всичко липсата на каквото и да било доказателство, подкрепящо която и да било от четирите хипотези на чл. 64, б. „а“, ал.1 от ЗИНЗС, липсата на мотиви в предложението, които следва да бъдат надлежно изградени след обсъждане на всички доводи и възражения и доказателства, като подчертавам, че на моя подзащитен такава възможност не му е била дадена – нито да участва в развито се срещу него производство и ние буквално случайно попаднахме в това производство, благодарение на настояването на процесуалния представител да проследява хода на жалбата срещу всички тези липси, т.е. процесуални нарушения, както виждаме и материално правни.

И така, липсва съответствие и между предлаганите различни хипотези, в докладите на изготвящите доклади, от различните даващи становища и действителната фактическа обстановка, налична между кориците на затворническото досие, от което виждаме един млад човек, тредолюбив, работещ в затворническата кухня, стараещ се да изпълнява своите задължения, награждаван не еднократно за добро поведение и добро отношение към затворническата администрация и към останалите лишени от свобода. Именно това са доказателствата, които сочат на необосноваността и недоказаността на коментираните по-горе становища и именно затова моля да отхвърлите предложените на началника на затвора, с определението, което предстои да постановите.

Аз моля, да постановите вашия акт само въз основа на действително съществуващи доказателства, а не по данни, предположения, досещения и инсинуации. Нашето наказателно право не почива на такива принципи.

ПРОКУРОРЪТ – РЕПЛИКА – Съгласно чл. 445 от НПК, това производство се образува единствено и само въз основа на предложение на окръжния прокурор по местоизтърпяване на наказанието, по предложение на началника на затвора по местоизтърпяване на наказанието и по предложение на наблюдателната комисия. Това са процесуално легитимните права, поради което считам, че няма допуснато процесуално нарушение при образуването на настоящото производство и не са налице основания за самосезиране.

На следващо място, така издадената заповед от началника на затвора, представлява индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по реда на АПК. Законът за изпълнение на наказанието и задържането под страна и АПК допускат предварително изпълнение, поради което считам, че в настоящото производство не следва да се разисква самата заповед и нейната същност.

На следващо място, считам, че основното доказателство – писмено, е засекретено, с оглед неразкриване на оперативните източници, но не въз основа на донуси, тъй като съгласно Инструкцията на МВР – докладните се изготвят след осъществяване на насрещна, сериозна, задълбочена проверка от оперативните служби на така постъпилите сигнали.

И на последно място, следва да отбележа, че не са налице основания за самосезиране на СГП и образуване на наказателно производство за бягство от затвора, тъй като се касае за приготвяне към престъпление, а приготвянето е наказуемо, съгласно общата част на НК само в предвидените от закона случаи, при което обаче не се изисква да е започнало изпълнителното деяние – бягството.

Именно поради горното, считам, че не са налице основания за самосезиране на прокуратурата и няма процесуално нарушение.

ОСЪДЕНИЙТ /в своя защита/ - Поддържам казаното от защитника ми. Нямам какво да добавя.

ОСЪДЕНИЙТ /последна дума/ - Желая да бъдат уважени исканията на адвоката ми и да бъде върнат в пределите на затворническо общежитие от открит тип.

СЪДЪТ, след изслушване на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл. 64а, ал.3, вр. ал.1 от ЗИНЗС и е образувано по предложение на Началника на затвора – гр. София, в което се прави искане за преместване на лишения от свобода М. Р. за доизтърпяване на наказанието му „Лишаване от свобода“ в затвор или затворническо заведение от закрит тип.

Във връзка с направените възражения от защитата, СЪДЪТ намира за необходимо да подчертае, че счита, че така направеното предложение е допустимо, тъй като е изготвено по съответния законов ред. Допустимостта

на разглеждането на същото не зависи и не се предопределя от това дали до Софийски градски съд или до съответния окръжен съд са подадени жалби от лишения от свобода или неговия защитник, във връзка с това производство.

На следващо място, СЪДЪТ намира за необходимо да подчертае, че на първия лист от съдебното дело е приложен протоколът за избор на съдия-докладчик, в който са посочени датата на разпределението, вида на делото, групата в която е разпределен и от който е видно, че в списъка на възможните съдии, измежду които може да бъде избран съдията-докладчик, са включени всички съдии на Наказателно отделение на Софийски градски съд. Разпределението е извършено от зам.-председателя на Софийски градски съд и председател на Наказателно отделение – съдия Руси Алексиев.

Предвид това, СЪДЪТ намери, че не са налице основания да се счита, че е нарушен принципът за случайно разпределение на делото.

Освен това, СЪДЪТ намира за несъстоятелни доводите на защитата, че лишеният от свобода и неговия защитник случайно са попаднали в производството по делото, тъй като с разпореждане, постановено на 14.03.2023 г. на съдията-докладчик, делото е насрочено за разглеждането му в открито съдебно заседание и със същото разпореждане е постановено призоваването на лишения от свобода.

Предвид обстоятелството, че към момента на постановяване на разпореждането, с което се насрочва делото за разглеждането му в открито съдебно заседание, съдията-докладчик не е имал данни лишеният от свобода Р. да е имал упълномощен защитник, е постановил изготвянето на писмо до Софийска адвокатска колегия за определяне на служебен защитник на лишения от свобода, в случай, че същият в съдебно заседание се яви без защитник и заяви, че няма възможност да си упълномощи такъв.

Преди да разгледа въпросите по същество, СЪДЪТ намери, че следва да изчерпа и другите наведени доводи от защитата, в това число и по отношение на Зоповед № 4/28.02.2023 г.

На първо място, същата е приложена в затворническото досие.

На следващо място, тази заповед не е предмет на разглеждане в настоящото производство. Законосъобразността ѝ може да бъде проверена единствено чрез обжалването ѝ пред административен съд, каквито данни настоящият съдебен състав има, а именно, че същата е обжалвана и въз основа на това е образувано административно дело № 2578/2023 г. по описа на Административен съд София град, III-то отделение, 3 състав.

Предвид това, СЪДЪТ не следва да отговаря на доводите на защитата, наведени във връзка със законосъобразността или незаконосъобразността на горепосочената заповед.

След като намери, че така направеното предложение от Началника на затвора - София е допустимо, СЪДЪТ намери, че следва да се произнесе и по неговата основателност.

След анализ на събраните по делото доказателства, а именно затворническото досие на лишения от свобода Р., както и събраните по

настоящото дело писмени доказателства, СЪДЪТ намери предложението на Началника на СЦЗ за основателно, при следните съображения:

От материалите по делото се установява, че Р. е настанен на територията на ЗООТ „Казичене“ от 06.07.2022 г., като понастоящем търпи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 години, наложено му по НОХД № 191/2022 г. по описа на ОС - Благоевград.

Видно е, от представената Заповед № 96/10.03.2023 г., че същият е санкциониран за притежание на забранена вещ.

СЪДЪТ, намира за необходимо за отбележи, че за санкционирането на лишен от свобода за притежаването на забранена вещ е без значение вида на веща, след като тя е забранена.

В конкретния случай, независимо от обстоятелството, че лишеният от свобода Р. е бил готвач, и независимо от обстоятелството, че същият е притежавал вещ - мая, СЪДЪТ, без да поставя под въпрос законосъобразността на заповедта за санкционирането му, тъй като същата не е предмет в настоящото производство, за пълнота и във връзка с доводите на защитата намира за необходимо да отбележи само, че не следва да се омаловажава вида на веща, тъй като както безобидна, така може да се окаже и опасна, при неспазване хигиенните условия и условия за съхранение, което може да причини здравословни проблеми на неограничен брой лишени от свобода. Тези вещи, за да са забранени са поставени под специален контрол за употреба.

Освен това, от предоставените от МВР ГД „Национална полиция“ данни се установява, че на 17.02.2023 г. е получена информация, че лишеният от свобода М. Р. подготвя бягството си от затворническото общежитие.

Във връзка с тези твърдения, направени в предложението на Началника на затвора – гр. София, СЪДЪТ изиска допълнителна информация, която беше получена чрез писмо с вх. № 30225/30.03.2023 г. на МВР - ГД „Национална полиция“. В същото е посочено, че Сектор „Оперативно обслужване на местата за лишаване от свобода“ при ГД „Национална полиция“ осъществява функционални задължения по оперативното и полицейско обслужване на местата за лишаване от свобода на територията на Р. България. Във връзка с осъществяваната дейност, посочена по-горе, е събрана информация, не за намерения лишения от свобода Р. да осъществи бягство, а че е подготвял бягството си от затворническото общежитие. Така събраната информация и данни по извършване на оперативното обслужване на местата за лишаване от свобода е оформена в съответните и изискуеми от закона документи, като са уведомени съответните администрации и институции.

СЪДЪТ намери, че така посочената информация в изисканото писмо е достатъчна, за да приеме за доказано, че лишеният от свобода Р. е подготвял бягството си от затворническото общежитие, в което е бил настанен, конкретно от затворническо общежитие от открит тип. Като отчете, че така получената информация е достатъчна за нуждите на настоящото производство намери, че не е необходимо и не се налага разкриването на

източника на цялата информация, тъй като това би попречило или би съботило дейността на Сектор „Оперативно обслужване на местата за лишаване от свобода“ при ГД „Национална полиция“, която не се отнася единствено и само до лишения от свобода Р., а до всички останали лишени от свобода.

Тези данни, свързани както с личността на лишения от свобода Р., с данните за санкционирането му и особено последните за подготвяне от негова страна на бягство от затворническото общежитие от открит тип, намери за фрапици, особено последното и в този аспект намират обективна подкрепа от данните за неговото негативно развитие и оценка на поведението му, съдържащи се в становищата на ЗН „РНОД“ в затвора – гр. София и на НС „СДВР“ при затвора - София.

Несъмнено подобно противоправно поведение влияе негативно на останалите лишени от свобода, поради което е законосъобразно и почиваща на обективни фактори, оценката за повишен риск от рецидив на престъпното му поведение.

При така изложените обстоятелства и събрани данни, СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките на ЗИНЗС, което е достатъчно и да обоснове извод за необходимост от промяна на типа на затворническото общежитие, в което се търпи наказанието „Лишаване от свобода“ от такова от открит тип в друго, а именно лицето да бъде преместено в затвор или затворническо общежитие от закрит тип.

Водим от горното,

**СЪДЪТ**

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ПРЕМЕСТВА** лишения от свобода **М. Р. /M.R./** - роден на \*\*\*\*\* г. в гр. Велес, Република Северна Македония, македонец, гражданин на Република Северна Македония, за доизтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“, наложено му по НОХД № 191/2022 г. по описа на ОС - Благоевград, от затворническо общежитие от открит тип в затвор или затворническо общежитие от закрит тип.

**ОПРЕДЕЛЕНИЕТО** е **окончателно** и не подлежи на обжалване и протестиране.

Затворническото досие на лишения от свобода М. Р. незабавно да бъде върнато на затворническата администрация, ведно с препис от настоящото определение.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:42 часа.

Съдия при Софийски градски съд: \_\_\_\_\_



**Секретар:** \_\_\_\_\_